

Otokar Březina

Pseudonym Václava Jebavého (13. 9. 1868 Počátky – 25. 3. 1929 Jaroměřice nad Rokytnou)

Český básník a esejista, zakladatelská i vrcholná osobnost českého literárního **symbolismu**.

Jeho otec byl dvaapadesátiletý venkovský švec, matka byla o 16 let mladší. Březina byl jediným dítětem svých rodičů, které se dožilo dospělosti. **Matka** jej velmi ovlivnila svým odříkavým životem, hlubokou katolickou vírou i vyprávěním o rodové minulosti. V Počátkách tehdy často pobývali **lumírovci** Josef Václav Sládek a Julius Zeyer. Březina studoval střední školy v regionálním kulturním centru **Telči** a v **Praze**, již jako student začal psát básně (od r. 1886 je časopisecky publikoval). Po chudých studentských letech se stal **učitelem obecné (základní) školy**. Učitelské povolání se nikdy nestalo jeho zálibou a Březina se uzavřel do samoty. Nejprve (1887 – 1888) krátce učil ve vesnici **Jinošov** blízko Náměšti nad Oslavou. Zde se seznámil s **Annou Pammrovou** (1860 – 1945), manželkou lesníka, a navázal s ní celoživotní přátelství, které ovšem udržoval především korespondenčně. Pammrová se sama vzdělala v humanitních oborech a byla svéráznou myslitelkou, spojující filozofická, náboženská, feministická a ekologická témata; v manželství nebyla šťastná, rozvedla se r. 1903 a od té doby žila na lesní samotě u Tišnova. Březina učil v letech 1888 – 1901 v **Nové Říši** nedaleko Telče, v r. **1890** mu v rozmezí jediného týdne **zemřeli oba rodiče** (tuberkulóza). Všechny tyto události posílily **proměnu** Březiny v **symbolistického básníka s bohatou obrazotvorností, výjimečně básnivým jazykem a filozofickými úvahami**. V r. 1895 podepsal *Českou modernu*.

Od r. 1901 žil v **Jaroměřicích nad Rokytnou**: učil zde do r. 1918, kdy – již jako proslulý básník – začal dostávat permanentní tvůrčí dovolenou až do svého penzionování v r. 1925. Korespondenčně a občasnými setkáními udržoval **kontakty s mnoha vynikajícími osobnostmi** českého kulturního života (s F. X. Šaldou, Františkem Bílkem aj.). V r. 1919 dostal čestný doktorát Univerzity Karlovy.

Některá díla:

Básnické sbírky (či knižní básnické skladby) v duchu symbolismu *Tajemné dálky* (1895), *Svítání na západě* (1896), *Větry od pólů* (1897), *Stavitelé chrámu* (1899), *Ruce* (1901).

Knižně (a posmrtně) vyšly také **Březinovy eseje** i dochovaná **Březinova korespondence** s Pammrovou, Šaldou aj.

5. Expresionismus a

Portrait of Otokar Březina